”Det kan vara jättejobbigt, men aldrig tråkigt!”

HÄSTSKÖTARE. Julia Nilsson arbetar som hästskötare hos Peder och Lisen Fredricson. Sedan ett år tillbaka är hon en av Peders personliga hästskötare och är den som ser till att hästarna är i topptrim och är redo för ritten.

Julia, 23 år, kommer från Karlstad och studerade naturvetenskapsprogrammet på Älvkullegymnasiet när hon läste på Lisen Bratt Fredricsons blogg att de sökte hästskötare. Det var februari, studenten närmade sig och Julia visste inte vad hon ville göra därefter.

– Hästar är ju det jag är bra på, så jag tänkte ”jag chansar!”.

Julia åkte ned till Grevlundagården i Vitaby i Skåne för att provjobba. Hon berättar att hon var där ett halvår innan hon åkte hem till Värmland igen.

– Jag saknade det så mycket, så nu har jag varit här i tre år till!

Hästskötaryrket var alltså ingenting Julia hade planerat, men när chansen uppenbarade sig tog hon den. Att arbeta med hästar har hon alltid funderat på, men det var något av en slump att hon hamnade just hos Fredricsons.

– Jag hade egentligen tänkt åka utomlands, men jag är väldigt glad att jag hamnade just här, berättar hon.

Julia Nilsson

Ålder: 23
Från: Karlstad
Bor i: Vitaby, Skåne
Jobbar på: Grevlundagården

Julia är den som gör i ordning Peders häst på tävling. Här står de och tittar på tävlingsbanan tillsammans inför ritten.

FOTO: MALIN LANDER

Under en dag är det många hästar som ska ryktas och göras i ordning.

FOTO: MALIN LANDER

På bilden står Julia Nilsson med valacken Cash du Talus, en

Vad krävs?

Somliga kanske tror att det inte är en lätt sak att bli hästskötare, att det är hård konkurrens om jobben och att man behöver ha en hästutbildning. Det tycker inte Julia.

– Det är ett väldigt erfarenhetsbaserat jobb, men har man hästvana och är villig att lära sig kan nog vem som helst bli hästskötare. Du behöver ingen utbildning för att jobba med hästar, det handlar mer om vilja, menar hon.

På frågan om hur man blir en bra hästskötare svarar Julia tveklöst ”jobba hårt, absolut”.

– Och verkligen försöka lära av andra. Vill man bli hästskötare finns det massor av jobb i Sverige och utomlands. Är man ambitiös och verkligen vill så kan man avancera ganska snabbt.

Julia poängterar att yrket innebär mycket tungt jobb och ibland en hel del press eftersom man måste ha koll på mycket samtidigt.

– Allt ska vara i topptrim, med hästar och utrustning, och man måste alltid vara på rätt plats vid rätt tillfälle.

Även på frågan om vilka egenskaper en hästskötare behöver ha har Julia ett tvärsäkert svar.

– Lugn! Dessa hästar är så explosiva som det är, så det är viktigt att vara lugn, metodisk och noggrann.

Hon berättar att det är viktigt att hästarna ska se snygga och välskötta ut, så man behöver vara uppmärksam och ha ett öga för detaljer. Hon återkommer dock till att lugnet är en mycket central egenskap, inte bara för hästarnas skull utan också för tävlingsryttarens. Om hästskötaren är stressad finns det nog risk att ryttaren tänker på det istället för sin egen prestation, menar hon.

Livet som ”show groom”

– Jag tror åtminstone att min bästa egenskap som hästskötare är mitt lugn, även under stress, konkluderar Julia.

På Grevlundagården arbetar flera hästskötare, eller ”grooms” som det kallas på engelska. Julia är sedan ett år tillbaka vad hon kallar ”show groom”, vilket betyder att hon är en av Peders två hästskötare som följer med honom på tävling. Tidigare var hon vanlig ”groom” och arbetade mest hemma på gården.

När frågan om vad som är det bästa med hennes yrke skrattar Julia och säger att det är en fråga hon får ofta. Självklart är det hästarna, svarar hon, men också att man får resa.

– Speciellt sedan jag blev show groom har jag varit utomlands mycket. Paris, Madrid, New York. Att få se allt sånt i jobbet är helt fantastiskt! fortsätter hon.

Julia berättar att det finns en baksida, och det är att ibland behöva köra hem från en tävling sent på kvällen och kanske ha 60 mil framför sig. Då är yrket mindre glamoröst. Om det är två-tre hästar som ska på tävling kör Julia dem helt ensam i hästlastbilen. Hon berättar världsvant om att ofta stanna i exempelvis Tyskland om hon ska till Holland.

När hon befinner sig ensam på en milslång raksträcka mitt i natten i Frankrike och ska till Spanien medger hon att jobbet kanske inte är som roligast. Peder flyger till tävlingarna så att han kan tillbringa så mycket tid som möjligt med att träna hästarna på gården.

– Det blir mycket ensam tid i lastbilen, men jag tycker att det kan vara ganska skönt att köra ensam och spela hög musik. Och det är värt det, tillägger hon.

Skapar starka band

Man skulle kunna tro att man som hästskötare ibland önskar att man själv var elitryttaren, men så känner inte Julia. Hon ser inte sig själv som tävlingsmänniska.

– Det är klart att jag är nervös när Peder är inne på banan och det är en stor klass, men absolut inte så nervös som hade varit om jag själv ridit. Så nej, jag hade inte velat tävla. Absolut inte.

Även om Julia inte tävlar hästarna skapar hon naturligtvis ett starkt band till dem.

– Man känner dem ju väldigt bra. Man märker direkt om någonting är konstigt. Vi är ju med dem både hemma och reser med dem. På tävling är det ju dem jag umgås

av Grevlundagårdens hästar. Julia berättar att man får starka band till hästarna när man sköter dem varje dag. FOTO: CAISA RASMUSSEN

allra mest med. Det blir väldigt starka band.

Julia berättar att någonting hon gillar med Peders team är att hästarna kommer för att stanna. Så länge Peder är nöjd med dem är de inte till salu. Julia tycker att det är skönt att veta att de inte säljs så länge de presterar.

Just nu är Julia extra fäst vid hästen Kirlo. Hon beskriver honom som en lite egendomlig häst som är rädd för mycket, exempelvis trånga utrymmen och att bada.

– Han är lite speciell och svår liksom, men vi har kommit varandra nära. Även om han gör mig galen ibland tycker jag om honom väldigt mycket, berättar Julia och skrattar.

Julias framtid

Just nu har Julia väldigt roligt och vill fortsätta arbeta som hästskötare ett tag till. Sedan vill hon nog studera, men vet ännu inte vad. Hon tror inte att hästskötaryrket är någonting hon vill syssla med livet ut.

– Det är svårt eftersom man är borta så mycket. Det är svårt att ha relationer, man jobbar väldigt mycket och intensivt. Det är tungt på det sättet.

Julia säger att det finns många som klarar av och vill fortsätta jobba som hästskötare hela livet men Julia planerar bara att fortsätta några år till. Innan dess hade hon tyckt att det vore häftigt att få göra ett mästerskap.

– Det har varit en dröm, sen om det blir av eller inte det får vi se.

Ett minne Julia kommer att bära med sig när hon slutar som hästskötare är Falsterbo-tävlingen när Peder vann både Grand Prix och söndagens Nations Cup.

– Det var väldigt häftigt. När Peder gick in som sista ryttare och visste att han vann om han fick noll fel. När han fick i mål där på hemmaplan, det var riktigt häftigt! Det är nog såna minnen man kommer drömma tillbaka till sen.

Linnéa Magnér

En typisk dag på jobbet

06.30 Alla hästskötare börjar
Mocka fyra–fem boxar var. Släpp ut hästar i hagar och skrittmaskinen.
08.30–09.00 Frukost
Gå igenom dagen och veckan samt planera
09.00–12.00 Peder kommer ut och rider tre–fyra hästar
Julia gör hästar redo och hjälper till att hoppa. Emellan byter man hästar i skrittmaskinen och tar in och ut från hagar.
12.00–13.00 Lunch
Julia bor några minuter från gården och kan åka hem och äta
13.00–17.00 Peder fortsätter rida hästar
Arbetet fortsätter som på förmiddagen. Hästar ska klippas. Alla hästskötare delar på ansvarsområden som att mocka skrittmaskinen.
Ca 17.00 Alla uppgifter är gjorda.

Julias tips till dig som vill bli hästskötare

- Hjälp till på tävlingar hemma.
- Fråga om du får hjälpa tävlingsryttare. Det finns alltid ryttare på lokala och regionala tävlingar som behöver hjälp. Principerna är desamma på små tävlingar som stora tävlingar.